

СУРВАКАРСКА ПЪСЕНЬ

Хей, другари
сурвакари!
Хей, юнаци
със калпаци!

Дрънъ е цъфналъ на поляна
съ чудно хубава премъна:
всѣка клонка позлатена,
всѣка пъпка посребрена
съ бѣлъ варакъ и мразовина. —
Сурва, весела година! . .

Едро жито по хамбари,
тлъсти агнета въ кошари,
руйно вино по мазитѣ,
медъ и восъкъ по пчелитѣ;
пълна кѣща съсъ имане —
миръ и обичъ да настане,
да живѣятъ като братя
всички хора по земята,
че земята е градина. . .
Сурва, весела година,
до година, до амина. . .

И. Стубелъ

